

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 422.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e121595/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

altsaa foregaae en Forandring i det hidtil Bestaaende, og herved det er meget vanskeligt, selv for dem, der forstaa sig paa Indrullings-vaesenet, at give nogen bestemt Erklæring om, hvorvidt man kan antage, at det Antal af Mandskab, som man har til sin Raadighed, er tilstrækkeligt til Flaadens Brug, saa er det dog den almindelige Mening hos visse Herrer, at der paa ingen Maade kan antages at være Overflødighed her i denne Retning, og at man, dersom Marinen givt Slip paa de her omtalte Høst, der vil følge deres Revede maatte antages i hoi Grad stiftede til at tjene paa Flaaden, lettelig kunde komme i det Tilfælde, at Flaaden vilde faa Mandstab i det Dødt, hvor man meget vilde behøve det.

Rættichau: Dette er vistnok et vigtigt Moment, men da, som den betyende Justitsminister har bemærket, hele Sagen vil komme under Overveelse, vil vel dette Punkt ikke derfor blive ubesluttet. Marskjen, hvorfor den reestitulle Stænderforsamling indgav sit Forslag om, at alle Estimatsriter maatte blive omregulerede, var fordi man fandt, at Estimatsriterne stode i et langt gunstigere Forhold end de øvrige Børnepolitige. Den lybte Stænderforsamling gik ikke ind derpaa, fordi den havde erholdt Oplysninger, som man ikke havde i den reestitulle Stænderforsamling, og som tilsvarende godgjorde, at det vanskelige led sig sig, om Marinen kunde udvære Mandstabet i de Districter, den havde, til at bemane Flaaden med. Svørgemaalene er vigtige, og det maa selvsagt undersøges; men for end det er undersøgt, maa jeg hvide det tvivlsomt, om det er rigtigst at stille noget Amendement, der gaar ud paa at fæste Svørgemaalene et større Antal af Mandstab.

Ordføreren: Men naar man ikke vil gaar ind paa det Forslag, der er gjort af Udvalget, man maa stille et andet Forslag, thi Udvalget gaar ud paa at forandre det Bestaaende, navnlig saaledes, at det ophever Bestemmelsen i Forordningen af 18de Januar 1842 § 1.

Formanden: Hvis ingen flere ønske at ytre sig, kunde man maaskee gaar over til Behandlingen af §§ 44 og 45; maaskee den ærde Ordfører vilde oplyse disse.

Ordføreren: De to nævnte Paragraffer ere saalydende: § 44.

Dersom nogen Soldatrukker ikke, inden han indtræder i sit 22de Aar, har faaet den bestyrelse sig med Søfart og Høst, at han kan opføres i Rullen demindste som „søvant“, skal han behandles til Udfræning til Landfrigtstjenesten lige med det 22-aarige Mandstab, og bestandes han da tjenstdygtig, overgaaer han til Landrullen.

De uforvante Estimatsriter, som med 22 Aars Alderen ei bestandes at have den fornødne Høide og Regensdygtighed til Landfrigtstjenesten, skulle, i Righed med hvad i § 15 er foreskrevet for de landsværspligtige, fremdeles mude paa Søflønnen med 23 Aars Alderen og i fornødent Fald med 24 Aars Alderen. Bestandes de heller ikke da at have den fornødne Tjenstdygtighed, blive de staaende i Søflønnen som „søvante“ indtil det 30te Aar.

Foranførte Bestemmelser skulle ogsaa bringes i Anvendelse paa de Der, hvid Deboere hidtil have været fritagne for at behandles til Udfræning til Landfrigtstjenesten. § 45.

Endog, der henhører til Søflønnen, men ei sæder at bestyrelse sig ved Søen, skal, indtil han fælder sit 18de Aar, eller hvis han ikke inden det 22de Aar er bleven udfrænt til Søflønnen, da indtil denne Alder, være berettiget til at begjære sig overført til Landrullen og derom af Søflønnen at erholde et Besold.

Udvalgets Bestemmelser til disse Paragraffer gaar lige ud paa, at Udvalget „begjære sig“ i § 45, ligesom ved § 42, forandret til „blive“.

§ 44 indeholder en Bestemmelse, som allerede under den tidligere Diskussion er berørt, om at den Soldatrukker, for at forblive i Søflønnen, skal inden det 22de Aar have erhvervet Charakteren „søvant“, thi ellers behandles han ved Landfrigtstjenesten til Udfræning, og dersom han ikke enten da eller senere med det 24de Aar har opnaaet fuldstømmen Tjenstdygtighed, og altsaa, dersom han ikke tidligere havde staaet i Søflønnen, efter § 32 vilde have henhørt til Landfrigtstjenesten, bliver han staaende i Søflønnen. Mandstabet blev ogsaa tidligere staaende i Søflønnen, og Høstets Bestemmelser blive erklærede for ujenstdygtige til Landfrigtstjenesten, kunne de derfor gjerne være tjenstlige til Søflønnen, naagst de ikke have erhvervet Charakteren „søvant“, og navnlig kunne de dempites til Tjeneste paa Kanonbaatene. Udvalget har derfor ingen Forandring foreslaet i § 44.

Den paafølgende § 45 har angivet den Vej, som de Svørspligtige have at gaar for at komme ud af Søflønnen og ind i Landrullen, idet Bestemmelserne skal begjære sig overført inden sit 18de Aar, dog saaledes, at han ogsaa kan udvære det til det 22de Aar, dersom han ikke i Mellemtiden har været undergivet Udfræning til Søflønnen. Det er nu ganske rigtig, at det naagst de Soldatrukker at overføres til Landrullen, naar det begjæres, efter det 22de Aar thi ellers vil man kunne udvære sig fra Tjenesten, da Udfræning til Landrullen følger med det 22de Aar.

Formanden: Hvis Ingen kunde ønske at ytre sig over disse Paragraffer, kunde man vel gaar over til Behandlingen af de følgende Paragraffer fra 46 til 49, begge inclusive. Naagst Ordføreren vilde oplyse disse Paragraffer.

Ordføreren: De nævnte 4 Paragraffer ere saalydende: § 46.

De Svørspligtige forblive i Søflønnen indtil deres 30de Aar og henhører efter deres Alder til een af de følgende 3 Rækker:

- 1) Ungdoms-Rullen, som omfatter det unge Mandstab fra Indfræningsalderen indtil det 17de Aar inclusive;
- 2) Hoved-Rullen, hvortil henhører alle Svørspligtige fra det 18de til det 30te Aar inclusive; og
- 3) Extra-Rullen, hvortil henhører alle det Mandstab, der er over 30 Aar indtil 50 Aars Alderen, med hvilken Alder de altsaa udgaae af Rullerne.

§ 47. Under Svørspligtig har med 16 Aars Alderen, og siden fremdeles aarlig, at fremstille sig for Søflønnen, forsaavidt han ikke maatte være i Fart eller ved andet loflig Forsald forhindret fra at mude.

§ 48.

De, som ved det første eller et senere Møde bestandes at have saadanne Svagheder eller Mangler, der gjere dem udfærdige til at Tjeneste og ei kunne ventes senere at blive havede, har Søflønnen strax at udfrænt af Rullen og at meddele Ulygtighedsrap.

§ 49.

De derimod, som ei saaledes fædes egnede til at udfrænt, men ei heller siden, og senere med det 24de Aar, bestandes at være af den Regensdygtighed, at de kunne udfrænt til den egentlige Søflønnen som Matrojer, saadsom de, der ei til det 24de Aar ere blevene „søvante“ og heller ikke i Grenseløst § 44 ere blevene udtagne til Søflønnen, skulle under Benævnelse af „søvante“ blive staaende i Søflønnen til det 30te Aar, for i paafølgende Tilfælde at kunne i denne Ugræns udfrænt til saadan Tjeneste, hvortil mindre Sødygtighed udfrænt.

(Bortfælte)